

Nucleum capitis. Igitur si imaginemur lucem hanc omnem congregari & intra discum Nuclei coarctari, Nucleus ille jam certè, quoties caudam maximam & fulgentissimam emittit, Jovem ipsum splendore suo multum superabit. Minore igitur cum diametro apparente plus lucis emittens, multò magis illustrabitur à Sole, adeoque erit Soli multò propior. Quinetiam capita sub Sole delitescunt, & caudas cum maximas tum fulgentissimas instar trabium ignitarum nonnunquam emittentia, eodem argumento infra orbem Veneris collocari debent. Nam lux illa omnis si in stellam congregari supponatur, ipsam Venerem ne dicam Veneres plures conjunctas quandoque superaret.

Idem denique colligitur ex luce capitum crescente in recessu Cometarum à Terra Solem versus, ac decrescente in eorum recessu à Sole versus Terram. Sic enim Cometa posterior Anni 1665 (observante *Hevelio*,) ex quo conspici caput, remittebat semper de motu suo, adeoque præterierat Perigæum; Splendor verò capitis nihilominus indies crescebat, usque dum Cometa radiis Solaribus obrectus desit apparere. Cometa Anni 1683, observante eodem *Hevelio*, in fine Mensis *Julii* ubi primum conspectus est, tardissimè movebatur, minuta prima 40 vel 45 circiter singulis diebus in orbe suo conficiens. Ex eo tempore motus ejus diurnus perpetuo augebatur usque ad *Sept.* 4. quando evasit graduum quasi quinque. Igitur toto hoc tempore Cometa ad Terram appropinquarebat. Id quod etiam ex diametro capitis micrometro mensurata colligitur: quippe quam *Hevelius* reperit *Aug.* 6. esse tantum 6'. 5" inclusâ comâ, at *Sept.* 2. esse 9'. 7". Caput igitur initio longe minus apparuit quàm in fine motus, at initio tamen in vicinia Solis longe lucidius extitit quàm circa finem, ut refert idem *Hevelius*. Proinde toto hoc tempore, ob recessum ipsius à Sole, quoad lumen decrevit, non obstante accessu ad Terram. Cometa Anni 1618 circa medium Mensis *Decembris*, & iste Anni 1680 circa finem ejusdem Mensis, celerrimè movebantur, adeoque tunc erant in Perigæis. Verum splendor maximus capitum contigit ante duas fere

septimanas, ubi modò exierant de Perigæis. Cometa posterior Anni 1665, cuius caudam paulo ante, in Perigæis prioris, juxta observationes *Hevelii*, stellis primæ magnitudinis, & 3. stens) magnitudine parum, splendorum defecerat. *Jan.* 7. *Keplerus* servandi. Die 12 mensis *Decembris* servatum est caput Cometæ postquam à Sole; id quod stellæ tertiæ magnitudinis esset. *Decem.* 15 & 17 apparuit in Perigæis diminutum utique splendore Nuclei. *Decem.* 26. velocissimè motus, inquit, cedeat ori Pegasi, Stellæ tertiæ magnitudinis. Stella quartæ, *Jan.* 9. ut Stella tertiæ magnitudinis crescentis disparuit. *Jan.* 2. in Perigæis septimæ. Si sumantur æquales capita quæ temporibus illis in Perigæis æquales à Terra distantias, æquales Solis maximè splenduerunt, ex aliis observationibus & Cometæ vicinitas in situ prioris esse solet, & maxima apparetur, atque adeo sunt in Perigæis; nisi in Perigæis Solis.

*Corol.* 1. Splendent igitur Cometæ in Perigæis.

*Corol.* 2. Ex dictis etiam inferuntur Cometæ quantant regionem Solis. Si certum est Saturnum deberent sæpius apparere enim Terræ viciniore qui interpositus obscuraret cæteros. Cometarum reperi quod quadruplo in Hemisphærio Solem versus, præter alios procul dubio non pa-